

Lene Espersens tale ved Det Konservative Folkepartis landsråd

Taler

Lene Espersen
Partiformand for Det
Konservative Folkeparti og
økonomi- og erhvervsminister

Dato

27. september 2008

Sted

Bella Center, København

Omstændigheder

Ved landsrådet i 2008 blev Lene Espersen partiformand for Det Konservative Folkeparti efter Bendt Bendtsen.

Kære landsråd!

Tak, tak alle sammen.

”VI ER DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI”

”VI ER HER FOR AT SKABE NY FREMGANG FOR PARTIET”

Hvor er det dejligt at se så mange glade konservative mennesker samlet her i Bella Centret. Tak for al den støtte og opbakning jeg har fået i de sidste par uger.

Det har været helt fantastisk.

Tak til alle konservative i hele landet.

Tak til Danmarks bedste folketingsgruppe

og endnu engang tak til Bendt.

Jeg er stolt og umådeligt glad over at stå her som politisk leder.

Jeg er stolt af at skulle stå i spidsen for et parti med visioner og med klare bud på fremtiden.

Jeg er stolt af at stå i spidsen for Danmarks bedste parti.

Men jeg går ydmyg til opgaven.

Vi lever i en konservativ tid.

Værdierne er konservative.

Danskerne er konservative.

Nu gælder det om, at de også stemmer KONSERVATIVT.

Jeg er stolt af, at lede et parti, som har visioner og som tør se fremad.

Et konservativt parti rodfæstet i en stærk nationalfølelse, og som ikke nøjes med at se indad.

Vores udgangspunkt er Danmark og vores værdier.

Vores mål er et værdifællesskab med sikkerhed og tryghed for landet og for borgerne.

Men vi er ikke blinde for, at Danmark er et lille land, som kun kan sikre sine værdier, sin velstand og sin velfærd ved at åbne sig for omverdenen og vende blikket udad.

”I Danmark er jeg født, dér har jeg hjemme, der har jeg rod, derfra min verden går.”

Sådan skrev H.C. Andersen i 1850, og det kunne efter min mening ikke være sagt smukkere - eller for den sags skyld mere konservativt.

H.C. Andersens ord beskriver selve kernen i konservatismen.

Vores politik er klar.

- Vi skal fastholde et Danmark med høj økonomisk velstand til gavn for os selv

og vores efterkommere ved at gennemføre de nødvendige reformer på arbejdsmarkedet og sænke skatten på arbejde.

- Vi skal værne om de danske værdier gennem en konsekvent retspolitik og stram og retfærdig udlændingepolitik.

- Vi skal skabe et sundhedsvæsen og en folkeskole i verdensklasse for med verdens højeste skattetryk kan mindre ikke gøre det.

- Vi skal sikre fremgang og velfærd til de svageste i vores samfund og konsekvent kræve at de svageste tilgodeses først.

- Vi skal bevare vores demokrati, frihed og respekt for det enkelte menneske ved konsekvent at stå vagt om vores værdier også når kampene sker udenfor landets grænser.

- Og Det Konservative Folkeparti skal være Danmarks grønne parti – som konservativ er det en livsopgave at forandre for at bevare – så vores efterkommere arver en verden, hvor vi er stolte over vores indsats.

Med Det Konservative Folkeparti i regeringen har vælgerne sikkerhed for, at der bliver taget hånd om fremtidens udfordringer.

De har sikkerhed for, at vi i god tid kommer med løsninger for Danmark og for familierne.

For vi Konservative handler det nemlig om, at vi leger med vores børn – men vi leger IKKE med deres fremtid.

Når jeg står her og ser ud over et grønt hav af glade konservative vil jeg gerne fortælle, hvorfor jeg blev konservativ.

Jeg er vokset op i Vendsyssel, hvor det blev forventet at man klarede sig selv. Hvad enten det var den ældre jollefisker – der med livet som indsats – sejlede ud og satte garn – eller den vietnamesiske bådflugtning, der trods en hård skæbne fravalgte en offentlig forsørgelse og omklamring, men i stedet tog ansvar for eget liv i et nyt land og arbejdede som rejepakker.

Jeg startede som ung pige med små jobs som rengøringsdame og kartoffelskræller på et lille hotel for 20 kr. i timen, kastede mig senere ud i at gælde sild og pakke torsk.

Det var en sund og lærerig oplevelse – og jeg tror af hele mit hjerte på, at hvis man evner det, skal man forsørge sig selv og forpligtige sig til at tage ansvar for eget liv – det er vigtigt for at kunne opretholde selvrespekt – og dermed også respekt for andre.

For mig er det en konservativ æressag at opføre sig ordentligt overfor andre.

Jeg har med mine egne øjne set, hvordan fiskere i Hirtshals har knoklet hele deres liv til gavn for Danmark og alligevel ikke får den nødvendige hjælp, når alkoholismen blev den eneste udvej og familien krakelerede.

Senere har det også berørt mig dybt at se, hvordan psykisk syge mennesker i Århus og København og andre byer tilbringer deres liv i ensomhed og som tiggere på gaden. Isoleret fra omverdenen og ofte uden psykisk overskud til at fungere uden hjælp fra det offentlige.

Som konservativ vedkender vi os, at der behov for en stat. En stat der aldrig må svigte dem der har et behov for hjælp – her tænker jeg ikke mindst på

psykisk syge, de børn der vokser op i familier med vold og misbrug helt inde på deres barnesjæl og som har brug for VORES hjælp, de mennesker der rammes af alvorlig sygdom og som har brug for behandling straks.

Det burde være disse mennesker og hjælpen til dem, der kom først. Både i vores aftenbøn – men også på finansloven.

Hvor andre ideologier ofte har et noget ekstremt forhold til staten – fra socialismens ønske om så stærk en stat som mulig og liberalismens ønske om det modsatte – er det den rette balance mellem stat og individ, vi konservative forsøger at finde.

Retsstaten er jo et glimrende eksempel på at give staten magt, hvor det helt og aldeles er nødvendigt – men man skal erindre at retssikkerheden er følgesvend for at holde balancen på plads.

Min oldemor gik fra gård til gård og syede for folk. Det var måden hendes børn blev brødfødt på. Da jeg selv blev teenager og var fyldt af fremtidsdrømme om den verden, jeg skulle være en del af, så jeg hvordan den socialdemokratiske regering i 1970'erne formøblede alle de værdier, som mine oldeforældre og bedsteforældre med hårdt arbejde havde opbygget.

Og jeg tænker ikke kun på økonomiske værdier.

En ting var, at socialdemokraterne kørte dansk økonomi helt ud til kanten af afgrunden og sendte en efterregning til mine forældre og til min generation. En anden ting var at Anker, Svend Auken og Lasse Budtz ville sætte Danmarks sikkerhed og tryghed på spil med stribevis af fodnoter til den danske udenrigspolitik.

Heldigvis fik vi Schlüter, der gik til opgaven på ægte konservativ maner og fik skabt grobunden for en enestående konservativt funderet politik, der består den dag i dag.

Da gik det endegyldigt op for mig, at Det Konservative Folkeparti, var partiet for mig.

Op i 1990'erne så jeg, hvordan Poul Nyrup og Marianne Jelved gennemtvang også den lempelige udlændingepolitik, der har skabt grobunden for rigtig mange problemer i det danske samfund.

Lad mig sige det ligeud. I misforstået humanisme lukkede man alt for mange udlændinge ind i Danmark – og integrationsindsatsen var dømt til at mislykkes.

Og lad mig sige det ligeså klart.

Når først vi har modtaget mennesker her i landet på et lovligt grundlag, skal de også mødes med venlighed, åbenhed og tolerance. Vi har en forpligtigelse til at søge at inkludere alle i vores fællesskab.

For mig er det at være konservativ en livsanskuelse. Det er rammen for mig og min familie. Det er en del af min hverdag. Det er fællesskab og det personlige

ansvar. Det er for mig Det Konservative Folkeparti.

Danskerne kan godt mærke, at de har fået det bedre. De kan godt mærke, at det er gået frem på alle områder, siden regeringen kom til for snart syv år siden.

De ved godt, at der bliver der brugt mange penge i den offentlige sektor.

De ved godt, at der aldrig før har været så mange i beskæftigelse.

- ja, de ved godt, at dansk økonomi er i god form.

Det er tryghed for familierne.

Derfor er der heller ingen grund til at fortvivle, fordi farten er sat lidt ned. Dansk økonomi er stadig sund og robust. Vi er ikke i krise – men det er klart, at den hårde finanskrisen i USA har kunnet mærkes i Danmark og vil kunne mærkes i de kommende par år.

Jeg taler for tiden med mange mennesker, der er bekymrede over, hvad de læser og hører.

De er bekymrede over, at boligpriserne falder og bekymrede fordi det er svært at sælge deres hus.

De er bekymrede fordi de læser om bankkriser, faldende aktiekurser og de er bekymrede over om arbejdsløsheden igen begynder at stige.

Til alle dem som er bekymrede over økonomien, deres bolig og deres job, kan jeg sige.

Dansk økonomi er stadig på sporet. Vi er hverken på vej mod et kollaps på boligmarkedet eller på vej mod ny massearbejdsløshed

Men dansk økonomi står stadig overfor store udfordringer.

Vi SKAL skaffe kvalificeret arbejdskraft og skatten SKAL ned.

Det er med garanti også en dagsorden, som vil præge Konservative i mange år

frem - for med de nedslående meldinger, som de andre partier er kommet med om de nødvendige reformer – ja så får vi nok ikke løst alle problemer på en gang med de forhandlinger, der står for døren.

Det kniber faktisk ganske gevaldigt. Der er en udbredt berøringsangst over for såkaldt velerhvervede rettigheder. Det er faktisk blevet en politisk disciplin at stå vagt om kræve-mentaliteten. Det er ærgerligt.

For det er netop i de gode tider, at vi har muligheden for at sikre velfærden for de nuværende og for de kommende generationer.

Det er nu, vi har muligheden for at gennemføre reformer og tage et opgør med Socialdemokraternes rettigheds-Danmark, der mere handler om at kræve sin ret end at gøre sin pligt.

Det er nu, vi har muligheden for at slå fast, at i et velfærdssamfund skal man yde for at kunne nyde.

Men et opgør kræver mandsmod – eller man skulle måske snarere kalde det kvindemod, når man tænker på Socialdemokratiets nuværende formand.

Desværre er mod af enhver art en mangelvare hos oppositionen i disse år.

Det Konservative Folkeparti har det mod der skal til. Mit håb er, at vi får taget et stort skridt i den rigtige retning.

Vi konservative lægger op til brede forhandlinger. I min tid som justitsminister har jeg altid søgt de brede aftaler – og fået dem. Vi konservative er generelt tilhængere af, at når man træffer store beslutninger for landet, så skal det ske med bred tilslutning i Folketinget.

Men det kræver jo som bekendt, at folketingets partier trækker i arbejdstøjet – der har Thorning og Vestager desværre ikke været for vakse til indtil nu.

Det Konservative Folkeparti vil presse på for langsigtede og holdbare reformer. Også når de ikke er lige populære alle steder.

Der er en masse unge KU'ere og KS'ere her i salen i dag. Og uden for er der

hundredetusindvis af andre unge, hvis fremtid vi på mange måder påvirker, når vi skal forhandle arbejdsmarkedsreformer.

Hvis vi i berøringsangst overfor befolkningen vælger passivitet, har det konkrete skadesvirkninger på vores ungdom.

Hvis vi ikke skaffer arbejdskraft nu – vil det betyde at ungdommen i dag og deres børn og børnebørn ikke kun få arveanlæg fra deres forfædre.

De vil også få arbejdstider, der ligner deres bedsteforældres.

For hvis der ikke er hænder nok – må de hænder der udgør arbejdsstyrken jo arbejde mere.

Det er faktisk meget enkelt.

Samtidig ærgrer det mig at se på efterlønsstatistikken. Her fremgår det f.eks. at 51 pct. af alle sygeplejersker mellem 60 og 64 år er på efterløn og at 55 pct. af alle folkeskolelærere i den aldersgruppe er på efterløn.

Det er de i deres gode ret til.

Men det er alligevel paradoksalt, at vi ligefrem betaler folk, som vi har brug for på arbejdsmarkedet for at blive hjemme.

Jeg vil gerne understrege, at Det Konservative Folkeparti naturligvis står bag velfærdsforliget, der sikrer efterlønnen.

Da efterlønsdebatten jo allerede er begravet af de andre partier, er det nødvendigt at tage andre initiativer for at løse fremtidens udfordringer.

Den opgave, vi står over for, er at øge arbejdsstyrken med op imod 20.000 personer.

Det er, hvad der kræves for at holde gang i væksten og skaffe de ca. 14 mia. kr., som er nødvendige for at finansiere danskernes velfærd på det niveau vi har i dag.

- Derfor vil vi presse på for at få sygefraværet ned, forbedre integrationsindsatsen, sikre en senere tilbagetrækning og få de unge hurtigere igennem uddannelsessystemet
- Derfor vil presse på for, at vi får et bedre dagpengesystem, der i højere grad giver folk lyst til at komme i gang igen.
- Derfor vil vi presse på for at reducere dagpengeperioden fra fire år til 2,5 år, og derved alene øge beskæftigelsen med 10.000 personer.

Jeg ved godt, at nogen vil beskyjde os for at forringe dagpengesystemet.

Til dem vil jeg gerne sige, at Danmark fortsat vil have en af de længste dagpengeperioder i verden, selv om vi forkorter perioden med halvandet år. I Sverige er dagpengeperioden f.eks. 1 år.

Der er mange, der mener, at vi samtidig med at forkorte dagpengeperioden bør øge den maksimale dagpengesats.

Til dem vil jeg gerne sige det klart: Formålet med arbejdsmarkedsreformerne er at øge arbejdsudbuddet. Det opnår man ikke ved at hæve dagpengesatsen.

Tværtimod.

Jeg vil gerne indgå i en konstruktiv dialog om, hvordan vi kan gøre det mere attraktivt at være medlem af en a-kasse. Men det bør ikke ske ved at forhøje dagpengesatsen.

Mit forslag er derfor, at vi i stedet tager en diskussion med fagbevægelsen om vi kan gøre det mere attraktivt at forsikre sig og være medlem af en A-kasse.

Det Konservative Folkeparti ønsker et skattesystem, hvor man belønner og ikke straffer folk for at yde en ekstra indsats.

Vores skattesystem er hverken logisk eller retfærdigt.

Det er ikke logisk, at folk skal straffes for at gå på arbejde. De skal tværtimod belønnes.

Og det er ikke retfærdigt, at man skal betale mere end halvdelen af den sidst tjente krone i skat.

Vi ønsker derfor en grøn skattereform med mere skat på de knappe ressourcer og mindre skat på arbejde. Derved kan vi både gøre en indsats for at forbedre klimaet og øge befolkningens lyst til at yde en ekstra indsats.

Det Konservative Folkeparti har derfor en klar målsætning:

Vi mener, det er rimeligt, at danskerne får lov til at beholde mindst halvdelen af, hvad de tjener.

I juli afsagde EF-domstolen en bemærkelsesværdig og uforståelig dom.

Mange af Jer har sikkert fulgt den i aviserne og mange er blevet bekymrede over, om dansk udlændingepolitik nu er sat tilbage til 1990'ernes usikkerhed under Poul Nyrup og Marianne Jelved, hvor indvandringen til Danmark var helt ude af kontrol.

Folk har skrevet og sagt til mig, at de er bekymrede over, om de danske grænser nu åbnes op for en ny masseindvandring, fordi EF-domstolen er kommet med en dom, som går os i mod.

Til Jer vil jeg gerne sige: Det sker ikke!

Det er vigtigt, at vi som et selvstændigt land selv kan styre indvandringen på det generelle plan.

Naturligvis er vi bevidst om, at arbejdskraften i EU skal bevæge sig frit – det har Danmark og ikke mindst erhvervslivet nydt godt af - men der går en grænse.

Det Konservative Folkeparti fremlagde på sit sommergruppemøde i Silkeborg et konkret forslag, der gør det vanskeligere for danske statsborgere at rejse midlertidigt til udlandet med henblik på familiesammenføring.

Vi har naturligvis intet i mod at folk, der reelt arbejder i udlandet får deres familie med hjem til Danmark. Men vi kan ikke acceptere ”fup og fidus ophold”

i udlandet for bevidst at omgå de danske udlændingeregler, og vi kan naturligvis ikke acceptere, at fup og fiduser bliver brugt til at komme til Danmark ad bagvejen uden om reglerne. Og da slet ikke afviste asylansøgere.

Derfor arbejder vi på alle planer for at få ændret direktivet i EU, så vi fortsat kan føre den stramme og retfærdige udlændingepolitik, som KV-regeringen har stået for i syv år.

Derfor skal I ikke være bekymrede for, om regeringen slækker på udlændingepolitikken. Det gør vi ikke. 24 års reglen og de andre stramninger ligger fast.

Derfor er jeg også glad for, at vi i denne uge har fået en udlændingeaftale med Dansk Folkeparti, der får bragt udlændingepolitikken på ret kurs igen,

Det Konservative Folkeparti er varme tilhængere af EU samarbejdet.

Det er vi, fordi EU er fredens projekt.

Det støtter vi naturligvis.

EU er samhandel.

EU er fælles marked, og EU er arbejdskraftens fri bevægelighed.

Det har skabt velstand til hele Europa og nu også til de nye lande, som er optaget i fællesskabet.

Havde vi ikke EU, måtte vi opfinde det i en fart. Men vi skal også turde sige fra over EU, når samarbejdet breder sig over områder, hvor det ikke hører hjemme.

Det har ja-partierne generelt været for dårlige til i misforstået frygt for, at det vil skade opbakningen til EU.

Det er forkert.

For mig som konservativ er det vigtigt at understrege, at jeg vil forsvare nationalstaterne.

EU er og bliver ikke Europas Forenede Stater.

EF-domstolen skal derfor heller ikke kunne afskaffe Danmarks ret til at føre en selvstændig udlændingepolitik.

Som politikere har vi derfor både ret og pligt til at ændre grundlaget for en domstolsafgørelse, hvis er uenige i den og vi finder det nødvendigt af hensyn til samfundet og nationen.

EF-domstolens ageren forekommer først og fremmest politisk frem for juridisk, og det er vi Konservative ikke tilfredse med.

Politik skal føres af politikere.

Dansk politik skal føres af danske politikere – og ikke af EF domstolen.

Danmark har verdens lykkeligste befolkning. I Danmark har vi et værdifællesskab. Vi giver plads til mangfoldighed og vores tolerance er stor.

Desværre er vi over en årrække havnet i en situation, hvor personer der er født og opvokset i Danmark ikke deler vores værdier.

Det er folk med en anden religion og andre moralbegreber.

I Danmark giver vi plads til folk med en anden religion.

Vi har et åbent samfund.

Vi kræver ikke, at alle skal være kristne.

Men vi har et samfund, der er bygget på kristne grundværdier som næstekærlighed, barmhjertighed, lighed, frihed og demokrati.

Det er der især nogle islamister, der ikke vil acceptere.

Derfor er det værd at slå nogle ting fast:

Danmark er dansk.

Vi skal som danskere stå fast på vores værdier, skikke og krav.

Længe har vi talt om integration.

Men i dag må vi spørge os selv, om det er godt nok?

Er vi for uambitiøse på indvandrernes og vores egne vegne?

Ikke fordi vi vil udstøde de nytilkomne, men fordi vi vil indlemme dem i vores fællesskab.

Ikke fordi vi skal være ens, men fordi vi skal deles om de danske værdier.

Jeg så for nylig en ung tørklædeklædt kvinde i fjernsynet. Hun sagde, at hun var dansker, men hun følte sig ikke værdimæssigt hjemme i Danmark.

Det blev jeg meget ked af at høre.

For dét er jo lige præcis problemet, når vi taler integration, hvor man mødes på halvvejen.

For at integrationen skal lykkes er forudsætningen at man kommer i arbejde. Men et job alene gør det ikke. Hvis man fortsætter sit liv efter arbejdstid i et parallelsamfund har fællesskabet et problem.

Vi kommer ikke til at dele de fælles danske værdier som frihed, lighed, ligestilling, demokrati osv.

Og hvis vi ikke gør det, hvordan kan vi så være ÉT fællesskab, ÉT land, ÉN nation?

Danmark er jo ikke en klub, man efter behag kan melde sig ind eller ud af – Danmark er en kultur, som vi har fået overdraget fra vores forfædre og som vi skal passe godt på, inden vi giver den videre til de næste generationer.

Og derfor skal vi konfrontere de kræfter i vores land, som ikke respekterer de

danske værdier, og som vil en helt anden kultur.

Det er de kræfter, som truer vores sikkerhed, og som truer vores tryghed inden for vores egne grænser.

Jeg ved, at der er rigtig mange indvandrere i Danmark, som har gjort det godt og som kan klare sig selv, forsørge deres familie og opdrage deres børn.

Dem har jeg respekt for.

Gruppen jeg bekymrer mig om, er restgruppen af indvandrere, som har svært ved at finde deres rette ståsted i det danske samfund.

Det er dem, vi skal have fat i nu.

Vi er nødt til at stille store krav til denne restgruppe.

- De skal lære dansk.

- De skal tage en uddannelse.

- De skal lade kvinderne vælge deres egen livsbane og lade dem tage en uddannelse.

I fremtiden tror jeg også det er vigtigt, at vi yder en forstærket indsats for at få indvandrerkvinderne ud af hjemmene og ind på arbejdsmarkedet.

De er flittige, og de vil gerne yde en indsats. Og det danske samfund vil rigtig gerne have kvinderne og de ressourcer og de kvaliteter, som de så åbenlyst besidder.

Dem skal vi tage godt imod.

De skal bydes velkommen.

Når vi taler indvandrerkvinder taler vi også ligestilling.

Her er vi ikke kommet langt nok.

Når jeg på et pressemøde for nylig bliver spurgt om, hvordan jeg kan klare et krævede arbejde som politisk leder, når jeg har to mindre børn derhjemme, så viser det, at der stadig er for meget mandschauvinisme i vores samfund.

Det vil en mand aldrig blive spurgt om.

Jeg vil gerne sige til alle de unge kvinder derude.

Hold jer ikke tilbage.

I er mindst lige så dygtige som mændene.

I skal forfølge jeres mål og jeres drømme.

Gå efter lederstillingerne og gå efter bestyrelsesposterne.

Jeg ved, I kan.

I de seneste uger har vi været vidne til, at danske rockere og indvandrebånd har skudt med skarpt mod hinanden på åben gade på Nørrebro i København.

Det er helt og aldeles uacceptabelt.

Det kan ikke være sådan, at unge mødre ikke kan tage deres barnevogn med på gaden og ældre mennesker ikke tør gå uden for en dør af frygt for at blive skudt.

Til Hells Angels, AK81, Black Cobra, Bloodz, og hvad de hedder alle sammen er vores budskab:

Vi vil ikke acceptere bandeopgør og skudepisoder i Danmark.

Danmark er ikke USA.

København er ikke Chicago.

Politiet har nu fået de penge, som de har bedt om, og som de har brug for.

Og vi har et forslag, som vi mener, vil gøre det nemmere for politiet at få sat bandemedlemmerne bag tremmer i mange år.

Vi foreslår, at de særlige regler der gælder aflytninger i terrørsager nu udvides til også at gælde andre grove former for kriminalitet. Dette gør det nemmere og hurtigere for politiet at aflytte og dermed afdække de forbrydernetværk, der står bag urolighederne. Når de optrapper konflikten er der et klart konservativt modsvar.

I får samme behandling som terrorister.

Der skal trækkes en streg i sandet.

Nu stopper galskaben.

Det er vores tryghed, som er på spil.

Den tryghed, vi Konservative sætter så stor pris på.

Den tryghed vil vi passe på, inden det er for sent.

Det Konservative Folkeparti og regeringen har gennem højere straffe gjort op med tidligere tiders sødsupplementalitet.

Vi har gjort op med myten om, at det aldrig er gerningsmandens ansvar – men alene samfundets ansvar, når der skete forbrydelser. Vi har gjort op med påstanden om, at gerningsmanden var det egentlige offer.

For det må nu engang være sådan, at ansvaret for forbrydelser ligger hos den, som førte kniven eller tændte sin molotovcocktail. Ansvaret ligger hos den enkelte og dennes forældre, når vedkommende er under 18 år. At påstå andet er blot misforstået og hul moralisme.

Derfor skal vi nu også stille krav til forældrene om at tage ansvar for deres børn.

Vi har oplevet at unge mennesker sidste år ødelagde Nørrebro i forbindelse med rydningen af ungdomshuset og kostede samfundet millioner af kroner. Vi har oplevet unge ballademagere sætte hundredvis af brande i gang i vinterferien i år

– sågar skoler er nedbrændt.

Hvor var forældrene?

Svaret blæser i vinden sammen med forældrenes ansvarsforflygtigelse.

Det er et stort problem, at ikke alle forældre er lige opmærksomme på, hvor vigtigt det er, at vi respekterer reglerne og lovene i vores samfund.

Men forældrene ER ansvarlige for deres børn og de ER ansvarlige for at lære dem forskellen på dit og mit.

Derfor er forældrene også medansvarlige, hvis deres børn begår hærværk eller kriminalitet, der koster samfundet dyrt.

Vi vil derfor arbejde hårdt for at komme kriminaliteten, volden og hærværket til livs.

Derfor vil vi i den nye folketingssamling spille ud med et forslag, der kan gøre forældrene økonomisk ansvarlige for deres børns hærværk.

For vi mener ikke, at det er rimeligt, at samfundet og dermed alle andre retskafne skatteborgere, skal betale regningen for at nogle få utilpassede unge finder på at brænde en skole eller andres folks biler af.

Det skal de selv betale – eller det skal deres forældre være med til at betale.

Tryghed handler også om den velfærd og den omsorg vi giver hinanden.

Et samfund skal måles på, hvordan det behandler de svageste borgere, og at vi tager os særligt godt af vores børn, vores ældre og vores syge borgere.

Derfor smerter det mig, når psykiatriske patienter sendes hjem før tiden. Det er ikke værdigt, og til de nye sygehusregioner vil jeg gerne sige det højt og tydeligt.

DET ER IKKE GODT NOK.

Som konservativ vicestatsminister vil jeg være med til at sikre, at de svageste i

vores samfund får mere hjælp og støtte.

Når en af grundstenene i de danske værdier er næstekærlighed – kan vi ikke være bekendt, at de mest sårbare grupper ikke får den bedste hjælp vi kan give. Vi konservative ønsker at samfundet gør mere for de udsatte grupper.

Vi mener, at der skal tages bedre hånd om de udsatte børn.

Vi skal være hurtigere til at tvangsfjerne børn, når forældrene åbenlyst tilsidesætter børnenes tarv.

Der skal være penge til at sikre, at anbringelser og hjemsendelser af børnene sker så skånsomt som overhovedet muligt.

Og når regeringen her til efteråret påbegynder satspuljeforhandlingerne vil jeg også foreslå, at der næste år afsættes et beløb på mindst 100 mio. kr. til psykiatri og sundhed for de socialt udsatte.

Konkret vil jeg lægge op til, at vi påbegynder en løbende indfasning af behandlingsret i voksenpsykiatrien

Målet er at behandlingsgarantien kan blive fuldt indfaset i 2013 og der til den tid vil være afsat 400 mio.kr årlig til at give de psykisk syge voksne den rettighed.

For børn med psykisk lidelser er vi allerede i gang.

Vi konservative lægger vægt på, at vi hjælper hinanden.

Vi lægger vægt på almindelig høflighed, at man giver en håndsrækning til en ven i nøden.

Vi lægger vægt på fællesskaberne og vi stiller gerne op der, hvor vi kan yde en frivillig indsats.

Vi skal simpelthen passe bedre på hinanden.

For konservative mennesker slutter det personlige ansvar nemlig ikke der, hvor det offentliges ansvar begynder.

Det Konservative Folkeparti tror ikke på, at ansvar og medfølelse kan købes for penge.

Modsat Socialdemokraterne og resten af oppositionen er et godt samfund for os ikke det samme som en stor offentlig velfærdsstat.

For hvad er det egentlig, der betyder noget for borgerne?

Det er:

- At daginstitutionerne kan tilbyde nogle gode og udviklende rammer, så forældrene trygt kan aflevere deres børn og passe deres arbejde.
- At sygehusene hurtigt sætter dig i behandling, hvis du får en livstruende sygdom.
- At plejehjemmene tilbyder nogle fornuftige og hyggelige rammer, så de sidste år ikke behøver at blive de dårligste.

Det er desværre ikke altid tilfældet.

Nogle giver bureaukratiet skylden – staten har lavet for mange regler, siger de. Andre giver politikerne skylden – vi har lavet for få regler, siger de.

Sandheden skal nok findes et sted midt imellem, men jeg er parat til at se på, hvor vi kan gøre tingene endnu bedre.

Jeg vil gerne være med til at skrotte unødigt bureaukrati og give kommunerne mere frihed til at passe deres arbejde.

For børnene skal IKKE stives sammen i overfyldte nedslidte børnehaver og skoler. De skal have rum til at udfolde deres kreative sider.

Og kræftpatienter skal IKKE vente flere måneder på at komme i behandling!

De SKAL i behandling STRAKS.

Det Konservative Folkeparti svigter derfor ikke det offentlige sygehusvæsen.

Det er krumtappen i vores sundhedssystem.

Så uanset om man skal behandles på et privat- eller et offentligt hospital vil vi arbejde på, at alle får en behandling i verdensklasse.

Med verdens højeste skattetryk har man også krav på verdens bedste velfærd.

Jeg har derfor stor tillid til de mange flittige offentligt ansatte, som hver dag yder en kæmpe indsats for at særligt børn, unge, syge og ældre får en god service.

Jeg tror på dem, men jeg tror også, at vi kan og skal gøre det endnu bedre for de svageste i vores samfund.

Men vi hjælper ikke de svageste ved at dele gaver ud til dem, som har deres på det tørre.

Socialdemokraterne foreslår for eksempel, at alle børn skal have gratis mad i skolen. De kalder det for solidaritet og trivsel, når bare de kan få lov til at opbygge en stor skattefinansieret offentlig sektor.

Det er jeg lodret imod.

Gratisydelse betyder jo bare, at andre skal betale.

For hvorfor skal offentligt ansatte stå og smøre madpakker til børn af rige forældre, når pengene kan gøre mere gavn for en enlig mor med misbrugsproblemer?

Det er usolidarisk med de svageste og dårlig prioritering.

Socialdemokraterne vil tage det personlige ansvar fra borgerne.

De synes staten skal blande sig i alt, og at næstekærlighed og omsorg er det samme som en voksende offentlig sektor.

- Konservative vil derimod styrke det personlige ansvar.

- Vi vil ikke umyndiggøre borgerne ved at opbygge en stor babysitter-stat.
- Vi vil have gjort op med den tiltagende ansvarsforflygtigelse og forestillingen om, at staten skal tilbyde alt.
- Vi ønsker frihed og ansvaret lagt ud til den enkelte.

Nyrup sagde i sin tid: ”Kan vi ikke gøre det lidt bedre.”

Jeg siger til Helle Thorning: ”Nej, det kan I åbenbart ikke!

Det Konservative Folkeparti gør det ikke bare ”lidt bedre”. Sammen med Venstre har vi nu i syv år gjort det meget bedre. Ja, vi har opnået fantastiske resultater.

Vi har skabt velstand og fremgang for alle.

Vi har øget kvaliteten på de offentlige sygehuse markant.

Vi har afskaffet ventelisterne, selv om vi næppe undgår lidt længere lister det næste års tid, som følge af lønkonflikten tidligere på året.

Jeg tror også godt, at forældre med skolebørn kan mærke en positiv forskel. Skolerne er blevet bedre.

Undervisningen er blevet bedre takket været engagerede folkeskolelærere og takket været en konservativ skolepolitik, hvor der gennem læreplaner og test bliver lagt vægt på kundskaber.

Børnene skal lære at tegne – men de skal også lære at regne.

For kun ved at give vores børn tilstrækkeligt med kundskaber kan vi hjælpe dem på vej, så de bliver i stand til at realisere deres egne drømme senere i livet. Det er som regel i skoleårene, at man grundlægger den vej, som man følger resten af livet.

Konservative og Venstre har et enestående godt forhold til hinanden.

Der er ingen sprækker i vores samarbejde, og vi er ikke ramt af nogen syvårskrise.

Vi synes tværtimod stadig, at forholdet er nyt og spændende.

Konservative og Venstre står urokkeligt sammen og er omdrejningspunktet i årene fremover.

Vi har et konstruktivt samarbejde på alle niveauer mellem de to partier – og jeg ser nu frem til at få et tæt samarbejde med statsminister Anders Fogh Rasmussen.

Danskerne fortjener derfor en konservativ-liberal regering med et endnu stærkere konservativt parti i mange år endnu.

Forude ligger nemlig stadig store udfordringer for vores land, som er alt for vigtige til, at man kan overlade dem til Villy Søvndal og Helle Thorning.

For hvad kan de egentlig blive enige om?

Tilsyneladende er det eneste, de er enige om, at de stadig er UENIGE.

Socialistisk Folkepartis Villy Søvndal taler nemlig med to tunger.

Han siger, at han nu accepterer de stramme udlændingeregler, men han siger også, at han fortsat vil kæmpe for, at de bliver lempet, så der kommer flere udlændinge til Danmark.

Han siger, at han støtter skattestoppet, men så siger han også, at han fortsat vil arbejde for, at ejendomsskatterne bliver sat op.

Og som det sidste nye, vil han nu stemme for finansloven, men han vil samtidig øge de offentlige udgifter.

Det hænger simpelthen ikke sammen.

Der er hverken hoved eller hale i Villys og Socialistisk Folkepartis politik.

Villy Søvndal ER og BLIVER en vendekåbe.

Det Konservative Folkeparti er derimod garant for stabilitet.

Jeg siger, hvad jeg mener, og mener hvad jeg siger.

Hvad jeg mente i går, mener jeg også i dag.

Jeg laver ikke en "Villy".

Jeg står ved mine klassiske konservative holdninger og værdier.

Vi har været vant til, at betragte Danmark, som et trygt land uden YDRE eller INDRE fjender.

Så enkel er verden desværre ikke længere.

Danmark og andre vesteuropæiske lande står nu over for en række kæmpeudfordringer, som vi ikke bare løser med et snuptag. Eller ved at eksperimentere med hverken udenrigs- eller indenrigspolitikken.

- Udfordringer, som truer såvel vores YDRE sikkerhed som vores INDRE sikkerhed.

- Udfordringer, som kun kan imødegås ved at tænke langsigtet og ved at have udsyn.

- Udfordringer som Det Konservative Folkeparti gennem en aktivistisk udenrigspolitik vil bidrage til at finde løsninger på.

Lad mig bruge lidt tid på at anskueliggøre nogle af ting, som truer vores sikkerhed i de kommende år.

Lad mig starte med det pres, som kommer ude fra:

- Vi har klima- og energiudfordringen

- Vi har nye økonomiske stormagter på spring

- og vi har, som den største trussel overhovedet: Den ekstreme islamisme og terrortruslen.

På klimaområdet ser vi i disse år alvorlige menneskeskabte forandringer.

Virkningerne er alvorlige for miljø – og for mennesker.

Det er helt konkrete problemer, som vi alle skal medvirke til at løse, så dagligdagen kan fungere.

Men i en global verden er den internationale dagsorden også din og min.

F.eks. når klimaforandringerne er med til at fremkalde tørke og hungersnød i Afrika.

Det udløser humanitære katastrofer, borgerkrige og nye flytningestrømme.

Nødlidende mennesker, der både legalt og illegalt vil prøve at komme til Europa og til Danmark - og som vi ikke har ressourcer til at tage imod.

På den måde har også de globale klimaforandringer konkrete konsekvenser for Danmark, hvis ikke vi tager hånd om dem.

Den opgave er vi konservative os meget bevidste.

Ikke mindst takket være Connie, der sætter klimaforandringerne på den globale dagsorden.

Du har æren for, at Danmark næste år er vært for en af de vigtigste konferencer nogensinde: FN's klimatopmøde i København.

Her ved jeg, at du vil lægge al din energi i få en global bindende aftale om reduktion af CO₂-udslippet.

Jeg ved også, at det bliver svært.

Men det er nødvendigt.

Alle lande og alle borgere har et ansvar for at løse denne opgave!!

Danmark har lagt sig i førerfeltet.

Vi er allerede langt fremme i anvendelsen af vedvarende energi.

For knap en måned siden besluttede vi at placere en ny havvindmøllepark mellem Djursland og Anholt, som vil give strøm til 400.000 husstande.

Sammen med de to nye havvindmølleparker forsyner de i alt ca. 800.000 husstande med energi.

Det er altså ikke småting, næh:

Det er sund fornuft i forhold til de næste generationer.

Det er sund fornuft i forhold til vores virksomheder, der skaber velstanden.

Det er sund fornuft i forhold til vores sikkerhed og tryghed på både kort og langt sigt.

Og det understreger, at Det Konservative Folkeparti er Danmarks grønne parti.

Vores sikkerhed er også truet fra anden side.

Krigen i syd Georgien i sidste måned er bevis på, at Rusland stadig vil bruge sine militære muskler.

Ruslands økonomiske muskler oplever vi ved dets massive opkøb i Vesteuropa – og her tænker jeg ikke på fodboldklubber, men på, hvordan Rusland via statsfonde har skabt nye magtkonstellationer inden for blandt andet energisektoren.

Ruslands magt understreger blot endnu engang behovet for, at Danmark og de vesteuropæiske lande satser på at blive uafhængige af energi ude fra ved at investere i vedvarende energi.

Det understreger blot endnu mere nødvendigheden af, at der kommer en aftale på FN's klimatopmøde i København næste år, og det understreger, at energipolitikken har stor betydning for danskernes sikkerhed og tryghed.

Den største sikkerhedsmæssige trussel mod Danmark og de andre vesteuropæiske lande er imidlertid den ekstreme islamisme og dens vold og terrorisme.

Vi har set terroristerne slå til mod World Trade Center.

Vi har set dem slå til i Madrid, i London, på Bali og andre steder i verden.

Ja også Danmark er blevet ramt, da en selvmordsbomber i Pakistan i foråret kørte en bil op foran den danske ambassade, og igen i sidste weekend, hvor vi på tragisk vis mistede en PET medarbejder i Islamabad, da terrorister sprængte Hotel Marriott i luften.

Karsten Krabbe faldt i krigen mod terrorismen.

Karsten Krabbe faldt i kampen for vores sikkerhed.

Mine tanker går til hans familie og venner.

Tusindvis af familier er blevet ødelagt af den grusomme terror.

Mænd, kvinder og børn er døde.

Heldigvis har politiet og efterretningstjenesterne forhindret flere planlagte terrorangreb.

Herhjemme er der faldet domme, og der sidder stadig folk i fængsel mistænkt og anklaget for terror- og mordforsøg.

Takket været et solidt arbejde i Politiets Efterretningstjeneste har vi undgået terror på dansk jord.

Det giver tryghed.

I disse år gælder det om, at forhindre de ekstreme islamister i at få magten. Forhindre, at de får en stat, hvorfra de kan udøve deres terror mod Vesten og udbrede deres ekstreme udlægning af islam.

De ekstreme islamister ønsker at bekæmpe Vesten.

Hvis de får masseødelæggelsesvåben vil de bruge dem imod Vesten og imod Israel.

Det er ikke skræmmekampagne fra min side.

Det er deres egne ord.

Målet for islamisterne er at destabilisere vesten gennem vold og terror.

Lad mig understrege, at Danmark og vores allierede ikke fører kamp imod islam.

Vores kamp i Afghanistan og vores engagement i Irak, i den arabiske verden og de palæstinensiske områder, i Afrika og andre steder i verden handler IKKE om at bekæmpe islam.

Den handler kun om at forhindre den EKSTREME islamisme i at brede sig og true os.

Vi skal forhindre dem i at få en platform for deres terrorvirksomhed.

Det er målet for vores tropper i Afghanistan.

De bekæmper Taliban, så de ikke rammer os her.

Vores soldater kæmper for vores TRYGHED og for vores SIKKERHED i Danmark.

Vores tropper har lidt smertelige tab.

Familier har mistet deres kære. Kammeratskaber er blevet brudt op.

Men det er vores frihedskamp, de kæmper.

18 danske soldater har betalt den ultimative pris.

Deres kamp og deres død har ikke været forgæves.

Sviger vi i kampen for demokrati og menneskerettigheder i udlandet er det vores egen sikkerhed og vores egen tryghed, som bliver truet.

Derfor kan de danske soldater i Afghanistan regne med konservativ opbakning.

Vi svigter Jer ikke, og vi sætter ikke nogen udløbsdato for soldaterne tilstedeværelse i Afghanistan, sådan som f.eks. Mogens Lykketoft har foreslået.

Vores soldater har nemlig IKKE brug for, at der rejses tvivl om nytten af deres indsats.

Vores soldater har brug for fuld støtte og fuld opbakning hjemmefra.

De kan regne med materiel støtte. Moralsk støtte og støtte til familierne.

Kort sagt. De kan regne med Det Konservative Folkeparti!

Vi støtter Jer fuldt og helt.

Jeg synes derfor, at hele Landsrådet skal rejse sig og sende en hyldest og en tak til vores soldater i Afghanistan.

Tak.

Kære Landsråd. Det har været fantastisk for mig at stå foran Jer i dag og tale som kommende formand for Det Konservative Folkeparti.

Den tillid I viser mig, vil jeg forvalte med den største ydmyghed.

I kan regne med mig og jeg er ikke i tvivl om, at vi sammen kan nå nye fremskridt og resultater for vores parti.

I aften skal vi imidlertid feste og danse.

Men på mandag starter det politiske arbejde igen.

Så går vi ud og kæmper for de konservative værdier og visioner.

Så går vi ud og viser;

- At vi kæmper for de svageste i vores samfund.
- At vi tror på personlig frihed under ansvar for fællesskaberne
- At vækst og dynamik driver samfundet mod mere velstand og bedre velfærd.
- Lad os vise, at vi er ansvarlige mennesker, der kærer os om de næste generationer.
- At vi har tillid til familierne, og at de kan skabe deres egen tilværelse uden for mange regler og offentligt bureaukrati.
- Lad os vise, at vi tror på, at mennesker er bedst til at realisere deres egne drømme og håb.

Lad os sammen gå ud og vise, at vi er DET KONSERVATIVE FOLKEPARTI.

Tak for ordet.

Kilde

Fra prof. Robert Klemmensens private samling

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Det Konservative Folkeparti, Politisk tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/lene-espersens-tale-ved-det-konservative-folkepartis-landsraad-2008>